

РЕШЕНИЕ

№ 5689

гр. София, 11.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2452** по описа за **2022** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 285, ал. 1, изр.2 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/, във вр. с глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба от Б. Д. И., ЕГН: [ЕГН], изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затворическо общежитие – К. срещу Решение № 6861 от 22.11.2021 г., постановено по адм. дело № 2351/2021 г. по описа на Административен съд София - град, I отделение, 18 състав, с което е отхвърлен искът на касатора срещу Главна дирекция „Охрана“ за заплащане на обезщетение за претърпени на 10.03.2021 г. неимуществени вреди общо в размер на 5 000 лв.

В касационната жалба се твърди, че при постановяване на своето решение, първоинстанционният съдебен състав не е събарзил събарните по делото доказателства и не е съобразно искането на ищеца за отлагане на делото и е разгледано без негов адвокат.

В съдебно заседание касаторът - Б. И. се явява лично. Поддържа касационната жалба. Представя писмени доказателства - медицинска справка, ведно с медицинските документи и епикриза изходящи от СБАЛЛС С. от 15.09.2022 г., справка за медицински преглед от лекаря на Затвора в С. от 16.09.2022 г., епикриза на лишения от СБАЛЛС Л. на 28.03.2022 г. Моли съда да уважи жалбата и да отмени първоинстанционното решение.

Ответникът, Главна дирекция „Охрана“ – не се представлява.

Софийска градска прокуратура, уведомена, се представлява от прокурор К., който изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

С постановеното съдебно Решение № 6861 от 22.11.2021 г. по адм. дело № 2351/2021 г. по описа на Административен съд София - град, I отделение, 18 състав е отхвърлен иска на касатора срещу Главна дирекция „Охрана“ за заплащане на обезщетение за претърпени на 10.03.2021 г. неимуществени вреди общо в размер на 5 000 лв. Ищецът твърди, че същите са причинени вследствие на това, че е бил конвоиран до съдебно заседание с автомобил, който не е бил снабден с обезопасителни колани на седалките и наред с това е бил принуден да стои на студено, докато изчака приключване на делото.

Съдът е установил от фактическа страна, че ищецът изтърпява наказание в размер на 30 години лишаване от свобода в Затвора [населено място]. Същият е постъпил на 05.10.2018г.

По делото е установено, че по отношение на ищеца не е изпълняван конвой на процесната дата - 10.03.2021 г., видно от Заповед № 207/09.03.2021 г. на директора на РД „Охрана - С.“.

По делото пред първоинстанционния състав е установено още, че на процесната дата -10.03.2021г. съдебните заседания по разгледаните дела не са участвали ищецът – Б. И. и арзпитания като свидетел по делото - М., видно от изготвен доклад и приложенияте към него копие на съдебен протокол по адм.д.9824/20г. и справка от деловодната система на АССГ/ л.64-л.67/.

За установяване на релевантните за спора факти съдът е събрал и гласни доказателства, чрез разпит на свидетеля Е. М., които съдът е кредитирал като последователни, но е приел, че същите не допринасят за изясняване на делото от обективна страна, тъй като не съдържат конкретика по фактите, включени в предмета на доказване

При горната фактическа обстановка, за да приеме исковата претенция за неоснователна и недоказана, съдът е достигнал до извод, че в случая не са налице материалноправните предпоставки на чл. 285, ал. 1 от ЗИНЗС. Прието е, че не са ангажирани доказателства за неправомерно поведение на служители на Главна дирекция „Охрана“ във връзка с осъществен на 10.03.2021 г. конвой на лицето Б. И. и в резултат на това да се причинени имуществени вреди. Не е установено нарушение на Правилата за условията и реда за осъществяване на конвойна дейност от служителите на ГД „Охрана“ към МП, утвърдени със Заповед № ЛС-04-1228 / 14.07.2017 г. на министъра на правосъдието.

Решението е правилно.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя правните изводи, направени в

първоинстанционното производство, поради което не следва да бъдат повтаряни. Неоснователно е наведното в жалбата оплакване, че при постановяване на своето решение, съдът е допуснал нарушение на процесуалните правила. Съдът е проявил необходимата активност за всестранно и пълно изясняване на фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, като е събрал относимите доказателства, обосновал е изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на ищеца.

Деликтната отговорност на държавата не се презюмира от закона, поради което в тежест на ищеца /по аргумент от чл.154, ал.1 ГПК, вр. чл.144 АПК/ е да проведе главно и пълно доказване на осъществено нарушение на чл. 3 от страна на органите по чл. 284, ал. 1 ЗИНЗС. Доказването на настъпването на неимуществени вреди, за които нормата на чл.284, ал.5 ЗИНЗС е въвела оборима презумпция, не подлежи на главно доказване от ищеца, а на оборване от ответника по пътя на обратното доказване, което също следва да бъде пълно. Тази оборима презумпция се простира и върху третия елемент на фактическия състав на деликтната отговорност – причинна връзка между нарушението на чл. 3 ЗИНЗС и настъпилите вредоносен резултат.

В случая по делото изцяло липсват доказателства за наличие на незаконни действия, както и реално претърпени имуществени вреди от И., поради което правилно е отхвърлен предявения иск.

Наведените в касационната жалба в своята цялост са неоснователни и ирелевантни към спора. Представените пред настоящата инстанция доказателства, а именно - медицинска справка, ведно с медицинските документи и епикриза изходящи от СБАЛЛС С. от 15.09.2022 г., справка за медицински преглед от лекаря на Затвора в С. от 16.09.2022 г., епикриза на лишения от СБАЛЛС Л. на 28.03.2022 г., също не могат да обосноват основателност на исковата претенция.

По тези съображения, касационният състав намира, че не се установяват твърдените в жалбата нарушения на първоинстанционния съд, представляващи касационни основания за отмяна на решението по чл. 209, т. 3 от АПК, и жалбата следва да бъде отхвърлена, а постановено решение – оставено в сила.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, II касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 6861 от 22.11.2021 г., постановено по адм. дело № 2351/2021 г. по описа на Административен съд София - град, I отделение, 18 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

